

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **L. C. G.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín III,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2020,
č. j. KUUK/031409/2020/DS/Kubr,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2020,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. j. KUUK/031409/2020/DS/Kubr, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov (dále jen „magistrát“) ze dne 8. 8. 2019, č. j. ODSČ-36/3-N-2019. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud zrušil zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně namítala, že bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobkyně poukázala na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobkyně vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Žalobkyně zdůraznila zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobkyně za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobkyně dále uvedla, že ve svém odvolání namítla nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvlé orgánu veřejné moci. Žalobkyně zdůraznila, že rozhodnutí, i přes specifickou blokového řízení, lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobkyně předložila kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které jsou podle žalobkyně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázala také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
4. Podle žalobkyně v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť jednoznačným porušením zákona je pouze překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že měl být porušen § 18 odst. 3 nebo 4 nebo § 4 písm. c) zákona Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o silničním provozu, a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem pak za dostatečný popis přestupku nepovažuje vyjádření „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy, aj.*“, protože z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se toho jako řidič, protože pokud není připoután spolujezdec, jedná se sice o přestupek, který však nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.

5. Dále žalobkyně namítla, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. K pokutovým blokům ze dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019 pak žalobkyně namítla, že rozhodnutí obsahují nepřesnou právní kvalifikaci, není z nich zřejmé, zda k přestupkovému jednání došlo na místě veřejně přístupném, či na soukromém pozemku, nejsou uvedena přesná místa spáchání a popis jednání není výstižný. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 127/2014 žalobkyně uzavřela, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Uvedl, že správní orgán příslušný k provádění záznamu bodů nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či nevinu řidiče, neboť toto řízení již bylo pravomocně ukončeno a dané pravomocné rozhodnutí magistrát pouze zaznamenal do registru řidičů. Předmětem řízení o odvolání proti rozhodnutí magistrátu o námitkách tedy není otázka přezkumu konkrétních deliktů jednání řidiče a jim odpovídající právní kvalifikace přestupků, o kterých pravomocně rozhodly příslušné policejní orgány nebo obecní úřady s rozšířenou působností. Podotkl, že magistrát si před vydáním rozhodnutí opatřil pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupků, jež byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných příkazových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v příkazovém řízení, tudíž žalobkyní zmíněná hypotetická chyba lidského faktoru ani zvláště správních orgánů v projednávané věci nenastala.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky, a to zejména rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, a ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014. K tomu žalovaný na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že správní orgány jsou při rozhodování vázány zákony a jinými právními předpisy a judikaturou, v žádném případě žalovanému nepřisluší svá rozhodnutí opírat o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika, která je nutné brát na zřetel. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu zřetelně plyne, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobkyní předložené rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
11. Nad rámec potřebného odůvodnění soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, v němž Nejvyšší správní soud vypořádával argumentačně podobnou námitku ve skutkově obdobné věci, od níž nemá žádný důvod se ani v nyní projednávaném případě odchýlit. Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. I kdyby Krajský úřad Moravskoslezského kraje skutečně v některých svých rozhodnutích ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumával zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jak naznačuje stěžovatel, nejednalo by se o setrvalou správní praxi žalovaného a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem, zde Krajského úřadu Jihočeského kraje. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe. Dále pak, jak vyplývá z výše uvedeného, by stěžovatelem tvrzená praxe Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj byla v rozporu se zákonem, a tedy by se jí stěžovatel nemohl úspěšně dovolávat. Navíc však ze žalobcem předloženého rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (totéž rozhodnutí přikládal stěžovatel k žalobě i v nyní projednávaném případě, pozn. soudu), nevyplývá, že by tento úřad rozhodoval způsobem, který je prezentován v kasační stížnosti. Na str. 3 uvedeného rozhodnutí totiž Krajský úřad Moravskoslezského kraje uvádí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů „[p]řezkumná činnost (...) směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení (...) a jsou splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by naopak bylo v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad (...) neřídil pravomocnými rozhodnutími resp. blokovými pokutami“.* Z

tohoto citátu se jednoznačně podává, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje ve své praxi postupuje zcela v souladu se zákonem, jak jej vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu, a jak byl též aplikován v nyní projednávané věci žalovaným.“

12. Před vypořádáním dalších námitek žalobkyně soud předesílá, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení zákonem stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
13. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
14. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
15. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

16. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Žalobkyně v žalobě svými konkrétními námitkami zpochybňovala pokutové bloky ze dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019, na jejichž základě jí byly zaznamenány body v registru řidičů. Soud se proto zabýval tím, zda jsou s ohledem na uplatněné žalobní námitky tyto pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
17. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Soud dále uvádí, že presumce správnosti rozhodnutí ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
18. Soud prostudoval pokutové bloky ze dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019 a shledal, že jsou v nich uvedeny stručné slovní popisy přestupkového jednání a dále údaje o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobkyně porušila a podle jakého ustanovení byl jí spáchaný přestupek kvalifikován.
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ...

[pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

20. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobkyně bylo v pokutových blocích ze dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019 identifikováno natolik přesně, že bylo možné podřazení daného jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
21. Z bloku na pokutu ze dne 9. 6. 2017, č. L 0641826, na částku 1 000 Kč, vyplynulo, že dne 9. 6. 2017 ve 14:45 hodin v Hostomici u zastávky Bus Hostomice na silnici I/13 ve směru na Bílinu, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla žalobkyni jako řidičce motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 115 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaneho v pokutovém bloku následujícím způsobem: *„řidička překročila maximální povolenou rychlost mimo obec 90/119/115“*.
22. Z bloku na pokutu ze dne 24. 2. 2018, č. A 0006050, na částku 1 000 Kč, vyplynulo, že dne 24. 2. 2018 v 13:56 hod. v obci Dubí, v ulici „X“, kde byla stanovena rychlost 50 km/h, byla žalobkyni jako řidičce motorového vozidla reg. značky „X“ po odečtení tolerance radaru naměřena rychlost 63 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona.
23. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 23. 5. 2019, č. C 0725070, na částku 500 Kč, vyplynulo, že dne 23. 5. 2019 ve 12:38 hodin na silnici I/13 u obce Tuchlov, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, byla žalobkyni jako řidičce motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 106 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaneho v pokutovém bloku následujícím způsobem: *„rychlost mimo obec 90/110/106 km/h“*.
24. Z uvedených pokutových bloků ze dne 9. 6. 2017, 24. 2. 2018 a 23. 5. 2019 je tak zjevné, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatel přestupku za tento přestupek připíše dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována.
25. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 27. 8. 2018, č. C 0662141, na částku 1 000 Kč, vyplynulo, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla reg. značky „X“ dne 27. 8. 2018 ve 21:20 hod. v Lomu v ulici Osecká u domu č. p. „X“ nebyla připoutána bezpečnostním pásem, čímž porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaneho slovy: *„řidička nebyla během jízdy připoutána bezpečnostním pásem“*.
26. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 13. 11. 2017, č. C 0338586, na částku 200 Kč, vyplynulo, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla reg. značky „X“ dne 13. 11. 2017 v 16:05 hod. v Chomutově u sjezdu ze silnice I/13 k sídlišti Zahradní nebyla připoutána bezpečnostním pásem, čímž porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním

provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaném slovy: „*řidička za jízdy nepřipoutána bezpečnostním pásem*“.

27. Z uvedených pokutových bloků plyne, že se žalobkyně dne 13. 11. 2017 a 27. 8. 2018 dopustila přestupkových jednání spočívajících v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Pokutové bloky ze dne 13. 11. 2017 a 27. 8. 2018 obsahovaly také slovní popis uvedených přestupkových jednání. I z uvedených pokutových bloků je tak zjevné, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem zaznamenají pachatelé tohoto přestupku tři body.
28. Soud dále uvádí, že ve všech výše uvedených pokutových blocích je jako přestupce identifikována žalobkyně, a to vždy jménem a příjmením a datem narození, její totožnost byla ověřena vždy přinejmenším dle občanského průkazu (č. „X“) či řidičského průkazu (č. EJ „X“), přičemž na pokutových blocích je též obsažen zřetelný podpis přestupce. Dané pokutové bloky obsahují též údaje týkající se policisty, který vyplnil předmětný pokutový blok (je vždy uvedeno přinejmenším služební číslo) a je vždy zřetelně uvedena jak doba spáchání přestupku (datum i čas), tak místo spáchání přestupku. Předmětné bloky na pokutu jsou čitelné, a je z nich tudíž i zřejmá výše sankce i místo jejich vydání, jak je ostatně výše uvedeno. I z tohoto pohledu jsou pokutové bloky ze dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019 způsobilým podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů. Pro posuzovanou věc je totiž podstatné, že konkrétní jednání žalobkyně, za která jí byly uloženy pokuty, jsou v nadepsaných blocích popsány natolik jednoznačně a určitě, že nejsou zaměnitelné s jiným jednáním.
29. Soud zdůrazňuje, že výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobkyně učinila součástí žaloby, se pro jejich obecnost nezabýval. Následně sice žalobkyně namítla i vady konkrétních částí (kolonek) všech bloků na pokutu, obsahově jsou však i tyto námitky opět pouze obecné a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila pokutové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu shora citované judikatury.
30. Soud shrnuje, že žalobkyně neuvedla žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnila skutečnost, že se dopustila přestupků spáchaných dne 9. 6. 2017, 13. 11. 2017, 24. 2. 2018, 27. 8. 2018 a 23. 5. 2019. Omezila se pouze na obecná tvrzení o absenci náležitostí bloků na pokutu. Jelikož tedy žalobkyně kvalifikovaným způsobem netvrdila, že se přestupků nedopustila, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byly žalobkyni v blokovém řízení uloženy pokuty, jsou námitky zpochybňující výše uvedené bloky na pokutu nedůvodné.
31. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. dubna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu